

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilbagesendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Retslægeraadet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 821; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1607).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Som ærede Medlemmer vil have set, er den Betænkning, der foreligger fra Udvalget, ret omfangsrig. Største Delen af Stoffet bestaar af en Diskussion mellem de to høje Myndigheder: Sundhedsstyrelsen og Retslægeraadet, og hvis ærede Medlemmer har gennemlæst Betænkningen, vil de have set af disse Udtalelser, at de er stemt i ret forskellig Tonart. Retslægeraadets Udtalelser er absolut stemt i Dur, men det vilde maaske være for meget at sige, at Sundhedsstyrelsens Udtalelser just er stemt i Mol. De Meningsforskelligheder, som gør sig gældende mellem de to Myndigheder, drejer sig om forskellige Punkter i Lovforslaget. For det første har Sundhedsstyrelsen optaget en Tanke, som tidligere har været fremme, nemlig den at aflaste Retslægeraadet, dog ikke, som der i sin Tid var Tale om i det andet høje Ting, ved at fastsætte en geografisk Grænse, men derved at visse Sager, som antoges at kunne egne sig dertil, ikke behøvede Retslægeraadets Behandling, men kunde afgøres af andre Myndigheder. Udvalget har været enig om, at for saa vidt det kan lade sig gøre, uden at Sagerne kommer til at lide derved, det vil sige, for saa vidt det kan lade sig gøre saaledes, at alle lægevidenskabelige Hensyn kommer fornuftigt i Betragtning, er det meget ønskeligt at aflaste Rets-

lægeraadet og saaledes undgaa en ny Overbebyrdelse. I Henhold hertil har hele Udvalget med Tiltrædelse af den højtærede Minister stillet Forslag om, at man efter Lovforslagets § 1 skal indsætte en ny Paragraf, der lyder saaledes:

„I følgende Tilfælde vil Sagen, for saa vidt der af Retten ikke skønnes at foreligge noget særligt, dog ikke være at forelægge Retslægeraadet:

1. Alle Erklæringer fra Universitetets retsmedicinske Institut eller fra andre til de højere Læreanstalter knyttede Institutter og dermed ligestillede Institutter som f. Eks. Statens Serum-institut.
2. De fra Embedslægerne normalt indhentede Erklæringer i Paternitets- og Alimentionssager vedrørende den Tidsfrist, inden for hvilken et Barn kan være avlet.

Der vil derhos af Justitsministeriet kunne gives yderligere indskrænkende Bestemmelser.“

Et Mindretal af Udvalgets Medlemmer har imidlertid i Tilslutning til Sundhedsstyrelsen ønsket at gaa endnu videre og stiller derfor et Underændringsforslag til det nys nævnte Ændringsforslag. Det lyder saaledes:

„Efter Nr. 2 indsættes:

- „3. Erklæringer fra Embedslæger om Nødvendigheden af en Persons Indlæggelse til Observation paa Sindssygehospital eller i Aandssvageanstalt.
4. Alle Sager, hvor der fra Embedslæge og en Overlæge ved et Sindssygehospital eller en Aandssvageanstalt foreligger samstemmende Erklæringer angaaende en Persons mentale Tilstand.“

Udvalgets Flertal har ligesom den højtærede Justitsminister ikke kunnet gaa med til denne yderligere Begrænsning under særligt Hensyn til, at Retslægeraadet har udtalt sig bestemt derimod.

Dernæst viser Meningsforskelligheden mellem de to nævnte Myndigheder sig med Hensyn til § 4, der handler om Retslægeraadets Forhandlinger med Læger og Lægeinstitutioner. Herom staar der i første Stykke:

„Raadet kan forhandle med enhver Læge, som har Kendskab til den Person eller det Forhold, hvorom Raadet skal udtale sig. Forhandlingen foregaar som Regel skriftlig, men kan efter Raadets Bestemmelse ske mundtlig.“

Det samme Mindretal, jeg omtalte før, det vil sige Venstres Medlemmer, foreslaar imidlertid, stadig i Tilslutning til Sundhedsstyrelsen, at disse sidste Ord: „men kan efter